

Силабус навчальної дисципліни

«Філософія науки і методологія гуманітарного пізнання»

Напрямок підготовки	Доктор філософії
Галузь знань	03 Гуманітарні науки 01 Освіта / Педагогіка
Спеціальність	035 Філологія 011 Освітні, педагогічні науки
Освітньо-наукова програма	Філологія у вимірах сьогодення: мовознавство, літературознавство, перекладознавство Сучасні наукові освітні студії: педагогіка, методика навчання іноземних мов і культур, наукова англійська мова
Статус дисципліни	Дисципліна загальної підготовки
Мова навчання	Українська
Семестр	I
Кількість кредитів ЄКТС	3
Форма підсумкового контролю	Іспит
Викладач	Комісар Людмила Петрівна, кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри англійської філології, перекладу і філософії мови імені професора О. М. Мороховського КНЛУ
Анотація навчальної дисципліни	<p>Дисципліна «Філософія науки і методологія гуманітарного пізнання» належить до переліку дисциплін загальної підготовки аспіранта. Вона спрямована на набуття, поглиблення і систематизацію знань аспірантів щодо особливостей формування, оцінки можливих ризиків та евристичного потенціалу міждисциплінарних дослідницьких проєктів; провідних методологічних стратегій аналітичного опису предметного поля гуманітарних студій та концептуально-методологічні наслідки їх трансформації в соціальні науки; домінуючих освітніх рецепцій сучасної трансформації наукового знання. Курс сприяє усвідомленню аспірантами необхідності критичного відстеження логічних помилок, виявів підміни понять, аргументних викривлень, епістемологічних криз, дискурсивно-нарративних ущільнень у розгортанні класичних і сучасних науково-дослідницьких дискурсів, сприяючи при цьому академічній доброчесності. У межах цього курсу аспіранти опановують вміннями послідовно обґрунтовувати, впроваджувати та доречно екземпліфікувати обрану стратегію дослідження та опису матеріалу, використовуючи гібридні моделі вивчення багатofакторних проблем; вирізняти, критично оцінювати та давати концептуальний опис структурно-функціональної організації власної дослідницької моделі.</p> <p>Курс включає один організаційний модуль і чотири змістовних модуля. У першому модулі дається уявлення про модерну традицію філософії науки від математичного природознавства та гносеології до епістемології гуманітарного пізнання та соціальних наук: раціональну науку (science) та ідеал універсальної науковості як осьову тему модерної філософії; неокантіанське розрізнення «наук про природу» і «наук про дух»: проблему</p>

методу та об'єкту; апорії історизму та філософію життя як методологічне підґрунтя наук про дух; соціальні науки та соціологію науки: науку як ціле-раціональну та ціннісно-раціональну дію; поступемологічну добу і проєкт науки як міждисциплінарних досліджень.

У другому модулі розглядаються *генеза новоєвропейського раціоналізму і програма трансцендентального обґрунтування строгої науковості*: картезіанська раціональність та ідея універсальної об'єктивної науки і теоретичної автономії вченого; тематизація «картезіанської лінгвістики» у Н. Хомського; ідеал науки в європейському сенсуалізмі і емпіризмі крізь призму концептуалізації *досвіду*; теоретичні засади (лінгвістичного) експерієнціалізму; трансцендентальне обґрунтування наукового пізнання, просвітницьке упередження сцієнтизму та «прихований романтизм» І. Канта; трансцендентальна природа категорій; трансцендентальна *феноменологія* та ідея «радикального обґрунтування наукових суджень»; «строга наука» і смислова структура світу.

У третьому модулі дається уявлення про *філософську герменевтику і наратологію*: філологічно-історичну модель «наук про дух» крізь призму європейської традиції ренесансної *studia humanitatis* та протестантської теології; герменевтику як «філософію розуміння»: поступ від філософії життя до герменевтичної онтології; феноменологічний поворот герменевтики: від мови та тексту до часу та наративу; епістемологічний статус сучасної наратології: кризу модерних метанарацій як кризу європейської раціональності; поняття «археологія знання».

У четвертому модулі досліджуються такий міждисциплінарний тренд як *аналітична філософія в аспектах повороту від логічного аналізу мови науки до лінгвістичної філософії, філософії мови та філософії свідомості*. Розглядаються «лінгвістичний поворот» і філософія як «критика мови» та «логіка науки»; «Логіко-філософський трактат» Л. Вітгенштайна та філософія логічного аналізу; поворот логічного позитивізму до критичного раціоналізму, історико-методологічної моделі науки і методологічного анархізму; прагматичний поворот аналітичної філософії: між лінгвістичною філософією, лінгвістикою, філософією мови та філософією свідомості; філософія свідомості (mind) та когнітивні науки; когнітологічна критика трансценденталізму та концептуалізація «тілесного розуму»; поступемологічна доба: аналітична метафізика, аналітична епістемологія ЛТВ-теорій (justified-true-belief) та аналітична герменевтика.

Загальний обсяг (відповідно до робочого навчального плану)

3 кредити ЄКТС; 90 год., у тому числі:		
	Денна/вечірня форма навчання	Заочна форма навчання
лекції	20 год.	6 год.
семінарські заняття	10 год.	4 год.
практичні заняття	–	–
консультації	–	–
самостійна робота	60 год.	80 год.

Передумови до вивчення або вибору навчальної дисципліни

Для успішного освоєння дисципліни аспіранти повинні володіти знаннями в області логіки, філософії, філології і психології вищої школи. Знання та навички, отримані в результаті вивчення даних курсів, створюють необхідну базу для вивчення курсу «Філософія науки і методологія гуманітарного пізнання» і мають високу ступінь кореляції з ними.

Аспіранти повинні *знати*: базові етапи, принципи та напрями розвитку універсальної концепції науки в новоєвропейській філософії, їх взаємозв'язок з генезою та особливостями диференціації наукових дисциплін, відмінності поняттєвої будови та структурної організації найбільш впливових в галузі гуманітарних досліджень парадигм сучасної філософії науки. Аспіранти повинні *вміти*: коректно застосовувати у дослідницькій та викладацькій практиці концептуально-методологічний інструментарій філософії науки, з

	відповідним розрізненням її гносеологічних, когнітивних, епістемологічних та аксіологічних проєкцій, ефективно реалізовувати набуті критично-рефлексивні навички у відборі матеріалу дослідження, оцінюванні його проблемного статусу, виборі напрямів аналізу, визначенні їх прагматичних складових.
Мета вивчення дисципліни	Сприяти <i>формуванню у аспірантів системи сучасних знань</i> про логіко-методологічні й епістемологічні зсуви у новітніх наукових парадигмах та засоби їх репрезентації, концептуалізації, аналізу, референції й інтерпретації в актуальних напрямках континентальної і аналітичної філософії; сприяти <i>усвідомленню аспірантами необхідності поглиблення знань</i> про стратегії та форми взаємодії логіки, філософії і філології у їх плюральних та периферійних розгалуженнях, що сприятиме <i>набуттю аспірантами ефективних професійних компетентностей</i> та відповідних <i>вмінь</i> у виборі, комбінуванні та реалізації методологічних проєктів наукового дослідження та освітньої практики.

Компетентності, які аспірант набуде в результаті навчання

1. Усвідомлення ролі базових етапів, принципів та напрямів розвитку універсальної концепції науки в новоєвропейській філософії, їх взаємозв'язок з генезою та особливостями диференціації наукових дисциплін.
2. Здатність орієнтуватися у відмінностях поняттєвої будови та структурної організації найбільш впливових в галузі гуманітарних досліджень парадигм сучасної філософії науки.
3. Здатність виявляти провідні методологічні стратегії та техніки аналітичного опису предметного поля гуманітарних студій та концептуально-методологічні наслідки їх трансформації в соціальні науки.
4. Здатність аналізувати особливості формування можливих ризиків та евристичного потенціалу міждисциплінарних дослідницьких проєктів, методологічні ускладнення та очікувані переваги, що їх супроводжують.
5. Здатність прогнозувати зміни розвитку і функціонування сучасної епістемологічної трансформації наукового знання.
6. Здатність оволодіння цілісною системою знань з епістемології та методології сучасного гуманітарного пізнання.
7. Здатність до засвоєння основних засобів аналізу провідних тенденцій у розвитку наукових парадигм в галузі гуманітарних та соціальних досліджень.
8. Здатність до усвідомлення характеру та структурних особливостей міждисциплінарної взаємодії в сучасних наукових дослідженнях.
9. Здатність вільно спілкуватися з питань, що стосуються сфери наукових та експертних знань, з колегами, широкою науковою спільнотою, суспільством у цілому з урахуванням філософсько-наукового світогляду і навичок критичного мислення.
10. Здатність налагоджувати та підтримувати контакти з фаховими спільнотами у формуванні світоглядно-когнітивних настанов сприйнятливості до смислових зсувів дослідницького поля та стратегій його теоретичного опису.
11. Здатність застосовувати у фаховій діяльності концептуально-методологічні засади науково-дослідної компетентності, нести відповідальність за дотримання академічної доброчесності під час здійснення наукової та педагогічної діяльності, керуватися загальнолюдськими цінностями.

Результати навчання з дисципліни

1. Коректно застосовувати у дослідницькій та викладацькій практиці концептуально-методологічний інструментарій філософії науки, з відповідним розрізненням її гносеологічних, когнітивних, епістемологічних, аксіологічних проєкцій.
2. Ефективно реалізовувати набуті критично-рефлексивні навички у відборі матеріалу дослідження, оцінюванні його проблемного статусу, виборі напрямів аналізу, визначенні їх прагматичних складових.
3. Використовувати знання з філософії науки для підвищення загальнонаукової компетентності і комунікативної культури.
4. Критично відстежувати логічні помилки, вияви підміни понять, аргументних викривлень, когнітивного дисонансу, епістемологічних криз, дискурсивно-нарративних ущільнень у розгортанні

дослідницьких та освітніх дискурсів.

5. Послідовно обґрунтовувати, впроваджувати та доречно екземплізувати обрану стратегію дослідження та опису матеріалу, використовувати гібридні моделі вивчення багатфакторних проблем.

6. Вирізняти, критично оцінювати та давати концептуальний опис структурно-функціональної організації власної дослідницької моделі.

7. Знаходити оптимальні шляхи взаємодії у професійному колективі та застосовувати оптимальні технології наукової комунікації, побудовані на правилах і принципах академічної доброчесності науковця та освітянина, для успішного здійснення науково-дослідної та професійної діяльності.

8. Планувати і вирішувати завдання власного професійного та особистісного розвитку і самовдосконалення в науково-дослідній та викладацькій діяльності.

9. Демонструвати високу ступінь самостійності, авторитетність, інноваційність у професійній та науковій діяльності.

10. Вільно спілкуватися з питань, що стосуються сфери наукових та експертних знань, з колегами, широкою науковою спільнотою, суспільством у цілому з урахуванням компетентності у філософсько-методологічному апараті і правил коректної наукової комунікації.

11. Налагоджувати та підтримувати контакти з фаховими спільнотами у науковій діяльності, побудовані на правилах і принципах академічної доброчесності науковця та освітянина.

12. Застосовувати у фаховій діяльності норми і принципи наукової спільноти, нести відповідальність за дотримання академічної доброчесності під час здійснення наукової та педагогічної діяльності, керуватися загальнолюдськими цінностями.

**Тематичний план
занять**

Модуль 1.

Змістовий модуль 1. Модерна традиція філософії науки від математичного природознавства та гносеології до епістемології гуманітарного пізнання та соціальних наук.

1.1. Модерна традиція філософії науки: раціональна наука (science) та ідеал універсальної науковості як осьова тема модерної філософії.

1.2. Неокантіанське розрізнення «наук про природу» і «наук про дух»: проблему методу та об'єкту; апорії історизму та філософія життя як методологічне підґрунтя наук про дух; соціальні науки та соціологія науки: наука як ціле-раціональна та ціннісно-раціональна дія; постепістемологічна доба і проєкт науки як міждисциплінарних досліджень.

Змістовий модуль 2. Генеза новоєвропейського раціоналізму і програма трансцендентального обґрунтування строгої науковості.

2.1. Картезіанська раціональність та ідея універсальної об'єктивної науки і теоретичної автономії вченого: тематизація «картезіанської лінгвістики» у Н. Хомського; ідеал науки в європейському сенсуалізмі і емпіризмі; концептуалізація досвіду; теоретичні засади (лінгвістичного) експерієнціалізму.

2.2. Наука і смислова структура світу: трансцендентальне обґрунтування наукового пізнання, просвітницьке упередження сцієнтизму та «прихований романтизм» І. Канта; трансцендентальна природа категорій; трансцендентальна феноменологія та ідея «радикального обґрунтування наукових суджень».

Змістовий модуль 3. Філософська герменевтика і наратологія.

3.1. Герменевтика як «філософія розуміння»: від філософії життя до герменевтичної онтології; феноменологічний поворот герменевтики; від мови та тексту до часу та наративу; епістемологічний статус сучасної наратології; криза модерних метанарацій як криза європейської раціональності; археологія знання.

Змістовий модуль 4. Аналітична філософія: поворот від логічного аналізу мови науки до лінгвістичної філософії, філософії мови та філософії свідомості.

4.1. «Лінгвістичний поворот» і філософія як «критика мови» та «логіка науки»: Л. Вітгенштайн та філософія логічного аналізу; поворот логічного позитивізму до критичного раціоналізму; історико-методологічні моделі науки і методологічного анархізму.

4.2. Прагматичний поворот аналітичної філософії: між лінгвістичною

філософією, лінгвістикою, філософією мови та філософією свідомості; філософія свідомості (mind) та когнітивні науки; когнітологічна критика трансценденталізму та концептуалізація «тілесного розуму»; поступістемологічна доба: аналітична метафізика, аналітична епістемологія ЛТВ-теорій (justified-true-belief) та аналітична герменевтика.

Система оцінювання результатів навчання

Програмні результати навчання	Методи навчання	Форми оцінювання
ПРН 1. На основі системного наукового світогляду аналізувати складні явища суспільного життя, пов'язувати загальнофілософські проблеми з вирішенням завдань, що виникають у професійній та науково-інноваційній діяльності, застосовувати емпіричні й теоретичні методи пізнання.	<i>Загальнонаукові методи теоретичного пізнання:</i> аналіз, синтез, абстрагування, узагальнення.	Індивідуальне і групове опитування
ПРН 3. Порівнювати і класифікувати різні наукові погляди у галузі дослідження, формулювати й обґрунтовувати власну наукову концепцію; критично аналізувати власні наукові досягнення і здобутки інших дослідників.	<i>Технологія особистісно орієнтованого навчання</i>	Експрес-контроль.
ПРН 5. Дотримуватися норм наукової етики при здійсненні науково-інноваційної діяльності та проведенні власного дослідження.		
ПРН 6. Планувати, ініціювати, організовувати й здійснювати розробку дослідницько-інноваційних проєктів, організовувати роботу дослідницьких колективів.		
ПРН 9. Ефективно спілкуватися і взаємодіяти в науковому просторі, зокрема й міжнародному, для розв'язання різноманітних фахових вузькоспеціальних і загальних завдань у галузі філології та міждисциплінарних досліджень; упевнено володіти академічною українською та іноземною мовами у професійній діяльності та філологічних дослідженнях для реалізації комунікації; демонструвати значну авторитетність, інноваційність, високу ступінь самостійності, академічну та професійну добросовісність, постійну відданість розвитку нових ідей або процесів у передових контекстах професійної та наукової діяльності.	<i>Методи інтерактивного (комунікативного) і проблемного навчання</i>	Оцінювання роботи аспірантів в групах.
	<i>Методи навчання:</i> групова дискусія, ситуаційний аналіз (кейс-метод), дослідження ситуації наукової взаємодії з використанням різних методів (аналіз наукових джерел, спостережень, інтерв'ю), презентація результатів виконаних досліджень.	Оцінювання індивідуальних завдань аспірантів.
ПРН 10. Презентувати результати власних оригінальних наукових досліджень державною та іноземною мовами в усній та писемній формі: продукувати і грамотно оформлювати різножанрові наукові тексти відповідно до сучасних вимог (стаття, есе, презентація, виступ на конференції, публічна науково-популярна чи наукова лекція тощо).		
ПРН 12. Оцінювати власну наукову і професійну діяльність, обирати і втілювати стратегії саморозвитку та самовдосконалення в науково-дослідній та викладацькій діяльності.		Тематичне тестування.
ПРН 13. Визначати мету власного наукового дослідження, генерувати нові ідеї, мислити абстрактно, адаптуватися до нових умов і ситуацій.		
ПРН 18. Використовувати сучасні освітні технології, методи і засоби навчання з метою забезпечення високого рівня особистісного та професійного розвитку студента, планувати та ефективно використовувати час у науковій і педагогічній діяльності, удосконалювати педагогічну майстерність.		
ПРН 20. Обирати оптимальні інформаційні технології дистанційного навчання у власній педагогічній діяльності, в	<i>Індивідуальні завдання:</i> наукові есе з	Модульна контрольна робота.

організації та проведенні наукових заходів.	проблем критичного мислення, логічні завдання (задачі, тести), аналітичні (філософські) задачі та вправи.	Іспит.
ПРН 21. Використовувати наукометричні бази даних і сучасні технології з метою забезпечення власної наукової, педагогічної та інноваційної діяльності, у підготовці наукових публікацій, звітів, ділової та особистої документації.		

Поточний контроль успішності аспірантів здійснюється протягом семестру. Під час опанування навчальним матеріалом оцінюється аудиторна, самостійна робота та інші види навчальної діяльності аспіранта. **Поточний контроль** проводиться на кожному семінарському занятті та за результатами виконання завдань самостійної роботи. Він передбачає оцінювання теоретичної підготовки і практичних навичок аспірантів із зазначеної теми (у тому числі самостійно опрацьованого матеріалу) під час роботи на семінарських заняттях.

Поточне оцінювання всіх видів навчальної діяльності аспірантів здійснюється за *накопичувальною системою*.

Система оцінювання результатів навчання аспірантів
з дисципліни «Філософія науки і методологія гуманітарного пізнання»

Види навчальної діяльності аспіранта	Аудиторна навчальна робота аспіранта				Самостійна навчальна робота аспіранта	Модульна контрольна робота
	Семінар	Тема 1	Тема 2	Тема 3	Тема 4	
Максимальна кількість балів	10	10	10	10	10	20

Модульний контроль. Семестровому контролю з навчальної дисципліни «Філософія науки і методологія гуманітарного пізнання» передуює написання аспірантами модульної контрольної роботи.

Критерії оцінювання модульної контрольної роботи з дисципліни
«Філософія науки і методологія гуманітарного пізнання»

Модульна контрольна робота включає 2 завдання, з яких кожне оцінюється за наступними *критеріями*. Відповідь на кожне завдання модульної контрольної роботи оцінюється за 10-бальною шкалою.

8-10 балів виставляються за вичерпну, змістовну, логічну та послідовну за викладом відповідь, що містить самостійні судження та демонструє здатність творчого розв'язання завдання.

6-8 балів виставляються за умови, що відповідь правильна, повна, змістовна, послідовна, але містить незначні помилки у викладі теоретичного матеріалу і практичного розв'язання проблеми, рівень самостійності суджень недостатній.

4-6 балів виставляються за умови, що відповідь неповна, схематична, є неточності і помилки в розкритті проблеми, рівень самостійності суджень недостатній.

4 бали і менше виставляється за умови відсутності вичерпаної відповіді на питання, наявності значної кількості неточностей і фактологічних помилок, що свідчить про поверховість знань аспіранта.

Виконане завдання має включати такі складники: обґрунтування актуальності, викладення змісту, висновки.

Максимальна кількість балів за виконану МКР становить 20.

Підсумковий (семестровий) контроль проводиться з метою оцінювання результатів навчання аспірантів на завершальному етапі вивчення дисципліни.

№ з/п	Форма підсумкового контролю	Види навчальної діяльності аспіранта	Максимальна кількість балів
1.	Передбачений підсумковий контроль – <i>іспит</i>	1. Аудиторна та самостійна навчальна робота аспіранта 2. Модульна контрольна робота (МКР) 3. Іспит	50 20

Аспірант вважається допущеним до семестрового контролю, якщо він виконав усі види робіт, що передбачені робочою програмою навчальної дисципліни.

Незалежно від форми здобуття третього рівня вищої освіти (очної (денної і вечірньої) і заочної) аспіранти зобов'язані відвідувати аудиторні заняття і проходити всі форми поточного та підсумкового контролю, передбачені робочою програмою навчальної дисципліни.

У разі неможливості аспірантам вечірньої та заочної форми здобуття освіти відвідувати всі аудиторні заняття з об'єктивних причин, вони складають індивідуальний графік відвідувань (не менше 50%), а решту завдань виконують дистанційно. Аспіранти погоджують цей графік із викладачем і відділом науково-дослідної роботи. Графік повинен бути затверджений проректором з наукової роботи.

Якщо аспіранти денної форми здобуття вищої освіти через поважні причини (хвороба, надзвичайні сімейні обставини тощо) не можуть відвідувати певну кількість аудиторних занять, вони мають їх відпрацювати. Процедура та форми терміни відпрацювання аспірантами денної форми здобуття освіти пропущених занять із навчальної дисципліни визначає кафедра англійської філології, перекладу і філософії мови імені професора О. М. Мороховського і доводить до відома аспірантів конкретні графіки відпрацювання пропущених занять з дисципліни і критерії оцінювання.

Семестровий контроль з навчальної дисципліни «Філософія науки і методологія гуманітарного пізнання» проводиться у формі *іспиту* за обсягом усього навчального матеріалу, визначеного робочою програмою навчальної дисципліни, і в терміни, встановлені навчальним планом і графіком навчального процесу.

Аспірантам, які мають семестровий рейтинговий бал з дисципліни **63 – 70**, за рішенням кафедри може бути виставлена підсумкова оцінка за дисципліну за національною шкалою **«відмінно»**, за шкалою ЄКТС – **А**. **Підсумковий рейтинговий бал** виставляється шляхом додавання до семестрового рейтингового балу аспіранта **30 балів**.

Іспит може відбуватися в усній формі, письмовій формі або складатися з письмової та усної частин. Максимальний екзаменаційний бал становить **30**. Викладач оцінює відповідь аспіранта на екзамені у 4-бальній шкалі. Ця оцінка трансформується в **екзаменаційний рейтинговий бал** у такий спосіб:

- «відмінно» – 30 балів;
- «добре» – 23 бали;
- «задовільно» – 18 балів;
- «незадовільно» – 0 балів.

Якщо аспірант на іспиті з дисципліни, з якої він мав семестровий рейтинговий бал **менше 42 балів**, отримує **позитивну** екзаменаційну оцінку («відмінно» («5»), «добре» («4»), «задовільно» («3»)), то такому аспіранту виставляється підсумкова оцінка з дисципліни за національною шкалою **лише «задовільно»**, за шкалою ЄКТС – **Е**, а в екзаменаційній відомості в графі «Підсумковий рейтинговий бал» ставиться **60 балів**.

На іспит виноситься **весь обсяг** навчального матеріалу з цієї дисципліни.

На іспиті з навчальної дисципліни кожне питання екзаменаційного білета також оцінюється у 4-бальній шкалі («відмінно» – «5», «добре» – «4», «задовільно» – «3», «незадовільно» – «2»), після чого встановлюється середнє арифметичне значення з цих оцінок з округленням до десятої частки. Середнє арифметичне значення помножується на **10**; отриманий бал становить екзаменаційний рейтинговий бал за навчальну дисципліну.

Підсумковий рейтинговий бал аспіранта за вивчення навчальної дисципліни є сумою семестрового рейтингового балу й екзаменаційного рейтингового балу. Підсумкова оцінка за національною шкалою і шкалою ЄКТС.

Якщо аспірант на іспиті отримав підсумкову оцінку з дисципліни за національною шкалою

«незадовільно», то, крім цієї оцінки, у відомості обліку успішності йому незалежно від набраного семестрового рейтингового балу виставляється оцінка FX за шкалою ЄКТС і 0 балів за 100-бальною шкалою.

Підсумковий рейтинговий бал	Оцінка за шкалою ЄКТС	Оцінка за національною шкалою
90 – 100	A	Відмінно
82 – 89	B	добре
75 – 81	C	
66 – 74	D	задовільно
60 – 65	E	
0 – 59	FX	незадовільно

На заліку у графі відомості обліку успішності «Відмітка про іспит» викладач виставляє:

- оцінку за іспит за національною шкалою («відмінно», «добре», «задовільно»);
- кількість балів, що відповідає підсумковому рейтинговому балу аспіранта з навчальної дисципліни (кількість балів за 100-бальною шкалою);
- оцінку за шкалою ЄКТС (A, B, C, D, E).

В Індивідуальний навчальний план аспірант записує точну назву дисципліни (аббревіатури не допускаються), кількість годин і кредитів, підсумкову оцінку з дисципліни за національною шкалою, кількість балів за 100-бальною шкалою і оцінку за шкалою ЄКТС.

Політика курсу

Аспірант вважається допущеним до семестрового контролю, якщо він виконав усі види робіт, що передбачені робочою програмою навчальної дисципліни.

Незалежно від форми здобуття третього рівня вищої освіти (очної (денної і вечірньої) і заочної) аспіранти зобов'язані відвідувати аудиторні заняття і проходити всі форми поточного та підсумкового контролю, передбачені робочою програмою навчальної дисципліни.

У разі неможливості аспірантам вечірньої та заочної форми здобуття освіти відвідувати всі аудиторні заняття з об'єктивних причин, вони складають індивідуальний графік відвідувань (не менше 50%), а решту завдань виконують дистанційно. Аспіранти погоджують цей графік із викладачем і відділом науково-дослідної роботи. Графік повинен бути затверджений проректором з наукової роботи.

Якщо аспіранти денної форми здобуття вищої освіти через поважні причини (хвороба, надзвичайні сімейні обставини тощо) не можуть відвідувати певну кількість аудиторних занять, вони мають їх відпрацювати. Процедура та форми терміни відпрацювання аспірантами денної форми здобуття освіти пропущених занять із навчальної дисципліни визначає кафедра психології, педагогіки і фізичного виховання і доводить до відома аспірантів конкретні графіки відпрацювання пропущених занять з дисципліни і критерії оцінювання.

Під час роботи над письмовими роботами не допустимо порушення академічної доброчесності. Зокрема: • використання в роботі чужих текстів чи окремих фрагментів без належного посилання на джерело, зі змінами окремих слів чи речень; • використання перефразованих чужих ідей без посилання на їх авторів; • видавання за власний текст купленого чи отриманого за нематеріальну винагороду чужого тексту чи його фрагменту; • несамостійне виконання будь-яких навчальних завдань (якщо це не передбачено вимогами програми); • фальсифікація результатів наукової чи навчальної роботи; • посилання на джерела, які не використовувалися у роботі, • залучення підставних осіб до списку авторів наукової чи навчальної роботи, участь таких осіб у поточній чи підсумковій оцінці знань.

Основні види відповідальності аспірантів за порушення академічної доброчесності: • повторне проходження оцінювання (контрольна робота, залік

тощо); • повторне проходження відповідного освітнього компонента освітньої програми; • відрахування із закладу освіти; • позбавлення академічної стипендії; • позбавлення наданих закладом освіти пільг з оплати навчання.

Рекомендована література

Основна (навчально-методична):

1. Айер А. Язык, истина и логика: научное издание / Пер. с англ. В. А. Суровцева, Н. А. Таратанова. Москва: Канон+, 2010. 240 с.
2. Бетти Э. Герменевтика как общая методология наук о духе. Москва: Канон+, 2011. 144 с.
3. Богачов А. Досвід і сенс. Київ: Дух і літера, 2012. 336 с.
4. Бондарчук І. А., Комісар Л. П. Логіка і методологія наукового пізнання (гуманітарні науки) : навчально-методичний посібник. Київ: Логос, 2014. URL: <https://onedrive.live.com/?authkey=%21AJU4F1HZ7ywOzfo&cid=3A2CA1281D4ADF22&id=3A2CA1281D4ADF22%21450&parId=3A2CA1281D4ADF22%21449&o=OneUp> (дата звернення: 01.09.2020).
5. Грязнов А. Ф. и др. Аналитическая философия. *Гуманитарная энциклопедия*. 2020. URL: <https://gtmarket.ru/concepts/7326> (дата звернення: 01.09.2020).
6. Добронравова І. С., Білоус Т. М., Комар О. В. Новітня філософія науки: підручник. Київ: Логос, 2009.
7. Європейський словник філософій: Лексикон неперекладностей. Том 1-3 / Б. Кассен (Укл.). Київ: Дух і літера, 2011–2013.
8. Кебуладзе В. Феноменологія досвіду. Київ: Дух і літера, 2012. 280 с.
9. Класики філософії мови від Платона до Ноама Хомського (Ред.) / Пер. з нім. А. Богачова, І. Іващенко, К. Ткаченка. Київ: Курс, 2008. 536 с.
10. Комісар Л. П. Розуміння / інтерпретація: панорама методологічних пошуків в (пост)епістемології гуманітарних наук. *Гілея: науковий вісник*. 2017. № 122. С. 209–213. URL: <http://gileya.org/index.php?ng=library&cont=long &id=147> (дата звернення: 01.09.2020).
11. Комісар Л. П. Реактуалізація парадигми текстуальності в сучасній гуманітаристикі: між епістемологією та лінгвістикою. *Дослідження молодих учених-гуманітаристів Росії та України в початку ХХІ ст.: Зб. наук. тр. РАН. ІНІОН*. Москва, 2013. С. 148–158. (Сер.: Проблеми філософії).
12. Лакс М. Метафізика: сучасний вступний курс. Київ: Дух і літера, 2016. 584 с.
13. Лактіонова А. В. Філософія дії : монографія. Київ: ВПЦ «Київський університет», 2016. 247 с.
14. Микешина Л. А. Філософія науки: Сучасна епістемологія. Научное знание в динамике культуры. Методология научного исследования: учеб. пособие. Москва: Прогресс-Традиция; МПСИ; Флинта, 2005. 464 с.
15. Соболева М. Е. Философская герменевтика. Понятия и позиции. Москва: Академический проект; Гаудеамус, 2014. 151 с.
16. Стёпин В. С. История и философия науки: учебник для аспирантов. Москва: Академический проект; Трикста, 2011. 423 с.
17. Goldman A. Epistemology: a Contemporary Introduction. Oxford: Oxford University Press, 2014.
18. The Oxford Handbook of The History of Analytic Philosophy / Ed. by M. Beaney. Oxford: Oxford University Press, 2013.

Основна (першоджерела):

1. Бахтин М. М. К методологии гуманитарных наук. *Эстетика словесного творчества*. Москва: Прогресс, 1979. С. 281–285, 303–306.
2. Витгенштейн Л. Логико-философский трактат. Москва: АСТ, 2018. 160 с.
3. Гадамер Х.-Г. Значение гуманистической традиции для гуманитарных наук / Пер. с нем. Б. Бессонова. *Истина и метод: Основы филос. герменевтики*. Москва: Прогресс, 1988. С. 44–60.

4. Гайдено П. Научная рациональность и философский разум. Москва: Прогресс-Традиция, 2003. 528 с.
5. Гуссерль Э. Кризис европейских наук и трансцендентальная феноменология. Введение в феноменологическую философию / Пер. с нем. Д. В. Складнева. Санкт-Петербург: Владимир Даль, 2004. 400 с.
6. Крипке С. Витгенштейн о правилах и индивидуальном языке / Перевод В. А. Ладова, В. А. Суровцева / Под общей ред. В. А. Суровцева. Москва: Канон+, 2010. 256 с.
7. Куайн У. С точки зрения логики. 9 логико-философских очерков / Пер. В. А. Ладова, В. А. Суровцева; под общ. ред. В. А. Суровцева. Москва: Канон+, 2010.
8. Кун Т. Структура научных революций. Москва: OZON, 2009. 310 с.
9. Лакатос И. Избранные произведения по философии и методологии науки. Москва: Академпроект, 2008. 475 с.
10. «Медитації» Декарта у дзеркалі сучасних тлумачень. Жан-Марі Бейсад, Жан-Люк Марйон, Кім Сан Он-Ван-К. (Ред.). / Пер. з фр. і лат. Київ: Дух і літера, 2014. 368 с.
11. Пирс Ч. С. Избранные философские произведения. Москва: Логос, 2000. 448 с.
12. Рассел Б. Человеческое познание: его сфера и границы. Москва: ТЕРРА – Кн. клуб: Республика, 2000. 464 с.
13. Рикер П. Конфликт интерпретаций. Очерки о герменевтике. Москва: Канон-Пресс-Центр, 2002. 624 с.
14. Руджиеро В. Р. По ту сторону эмоций и чувств: Руководство по критическому мышлению. Москва: Флинта; Наука, 2006. 440 с.
15. Фейерабенд П. Против метода. Очерк анархистской теории познания. Москва: АСТ; Хранитель, 2007. 413 с.
16. Фукуяма Ф. Наше постчеловеческое будущее: Последствия биотехнологической революции / Пер. с англ. М. Б. Левина. Москва: ООО «Издательство АСТ»: ОАО «ЛЮКС». 2004. 349 с.
17. Хомский Н. Картезианская лингвистика. Глава из истории рационалистической мысли / Пер. с англ. и предисл. Б. П. Нарумова. Москва: КомКнига, 2005. 232 с.
18. Шютц А. Смысловая структура повседневного мира: очерки по феноменологической социологии. Москва: Ин-т фонда Общественное мнение, 2003. 336 с.
19. Clark A. Whatever next? Predictive brains, situated agents, and the future of cognitive science. *Behavioral and Brain Sciences*. 2013. Vol. 36. № 3. P. 181–204.

Додаткова:

1. Гьосле В. Практична філософія в сучасному світі / Пер. з нім., примітки та післямова А. Єрмоленка. Київ: Лібра, 2003.
2. Дамміт М. Логічні основи метафізики / Пер. з англ. В. Навроцького. Київ: IRIS, 2001.
3. Дильтей В. Введение в науки о духе. Собр. соч. Т. 1. Москва: Дом интеллектуальной книги, 2000.
4. Лакофф Д. Женщины, огонь и опасные вещи. Что категории языка говорят нам о мышлении. Москва: Языки славянской культуры, 2004.
5. Рамсей Ф. Философские работы / Пер. с англ. В. А. Суровцева. Москва: Канон+, 2011.
6. Рюс Ж. Поступ сучасних ідей: Панорама новітньої науки / Пер. з фр. В. Шовкун. Київ: Основи, 1998. URL: <http://litopys.org.ua/jruss/russ.htm> (дата звернення: 01.09.2020).
7. Шашкова Л. О. Гуманітарне пізнання: нові виклики епістемології. *Вісник Національного авіаційного університету: Філософія. Культурологія*. 2006. №1(3). С. 57–63.

8. Churchland Patricia S. Braintrust: What Neuroscience Tells Us about Morality. Princeton, NJ : Princeton University Press, 2011.
9. Dancy J. Ethics without principles. NY: Clarendon press, Oxford, 2004.
10. Hutto D. D. Analytic Philosophy: The History of an Illusion. *Philosophical Investigations*. 2010. Vol. 33. № 2. P. 187–191.
11. Neuroscience and Philosophy. Brain, Mind, and Language. N.Y.: Columbia University Press, 2007.
12. Noel Moore, Richard Parker. Critical Thinking (9th ed.). N.Y.: Columbia University Press, 2009.
13. Pollock J. L. Logic: An Introduction to the formal study of Reasoning. University of Arizona. 2009.
14. The Cambridge Handbook of Situated Cognition / Ed. by Murat Aydede, P. Robbins. Cambridge. 2009.
15. The Discourse Studies Reader: Main currents in theory and analysis / Ed. by Johannes Angermuller, Dominique Maingueneau and Ruth Wodak. John Benjamins. John Benjamins Publishing Company. Amsterdam/ Philadelphia, 2014.
16. The Linguistic Turn: Essays in the Methodological Method / Ed. by R. M. Rorty. Chicago : The University of Chicago Press, 1992.
17. The SAGE Encyclopedia of Qualitative Research Methods (Two Volume Set) / Ed. by Lisa M. Given. Hardcover, 2008.

Додаткові ресурси

<p>Офіційний веб-сайт секції філософії. URL: http://philosophy.knlu.edu.ua/. На сайті секції філософії розміщений навчально-методичний посібник: Бондарчук І. А., Комісар Л. П. Логіка і методологія наукового пізнання (гуманітарні науки) : навчально-методичний посібник. Київ : Логос, 2014.</p>	<p>https://onedrive.live.com/?authkey=%21AJU4F1HZ7ywOzfo&cid=3A2CA1281D4ADF22&id=3A2CA1281D4ADF22%21450&parId=3A2CA1281D4ADF22%21449&o=OneUp</p>
<p>Енциклопедія Станфордського університету. (Англійською мовою)</p>	<p>http://plato.stanford.edu/.</p>
<p>Електронна бібліотека PSYLIB</p>	<p>http://psylib.org.ua/books/.</p>
<p>Електронна повнотекстова бібліотека Іхтіка</p>	<p>http://ihtik.lib.ru/</p>
<p>Електронна підбірка філософських першоджерел</p>	<p>http://lebenswelt.narod.ru/library.htm</p>
<p>Guide to the Philosophy of Mind. Compiled by David Chalmers</p>	<p>http://consc.net/guide/</p>